

Na Poříčí U císaře Rakouského, Naši furianti, h. každou neděli a svátek. 1897 23 her, z toho 11 veseloher, 8 dramat, 4 jednoaktovky, původní tvorba 11x, překlady 12x. Velmi aktivní 1899-1905, r. Jar. Řeřábek, B. Kavka, K. Brada a Krpálek.

Připravovali novinky české i cizí literatury, chtějíce Okoři udržetí přední místo mezi spolkami ochotnickými. Snaha jich v té příčině narazila však na vážnou překážku. Totiž na zákaz ředitelství Národního divadla, jež novinky na jevišti tohoto divadla provozované pražským spolkem ochotnickým po dřv i tři léta – než se obehrají – nepovoluje.

Okoř Praha, Ochotnická beseda 1867–1902.

Do 1902 za 35 let činnosti Okoř 1224 představení, z toho 672 premiér, velmi vybraná dřgie. Zprávy o spolku do 1905. V Novoměstském divadle 1864 velká oslava třístého výročí narození Shakespeara s průvodem, jenž procházel jevištěm. V něm 230 krojovaných postav ze Shakespearových her. Hudební doprovod B. Smetana. Akademický čtenářský spolek (zal. 1849), od pol. 60. let každroční představení v Novoměstském divadle. F. Kolář zde režíroval výpravné insc., v nichž využíval stohlavý komparz jako dramatického činitele rovněž ostatním složkám (několik let předtím,

267 / Richard Šantrůček se nechal vyfotografovat v ateliéru J. Tomáše jako Karel XII., král švédský, když jako jeden z bývalých akademiků spoluúčinkoval ve slavnostním představení Barona Goerze uspořádaném v roce 1899 v Národním divadle k padesátiletému jubileu spolku.

266 / Plakát Besedy Okoř, František Ferdinand Šamberk: Josef Kajetán Tyl, 1903.

než poznal práci Meiningenských), např. 1866 Soběslav (Klicpera), 1867 Pražané roku 1648 (Turinský), 1866 Čestmír (Tyl), 1869 Žižkova smrt (Klicpera), 1873 Julius Caesar (Shakespeare), 1874 Záviš z Falkenštejna (1874). 1867 zde h. Klicperův syn Ivan

a Tylův syn Jos. O. Forchheim, 1872 A. Jirásek, J. Podlipný a Z. Winter. Působil i v 80. letech.

Zikmund Winter (1846–1912, historik a prozaik). O ochotnické divadlo se zajímal již v době svých vysokoškolských studií. Jako jednatel Akademického čtenářského spolku v Praze se stal členem komise Studentského divadla a 8. července 1872 vystupoval spolu s Jiráskem a Podlipným v Novoměstském divadle v Mikovcové hře Záhuba rodu Přemyslovskeho. V roli Dalimila zpíval Hanslickovu píseň – podle referátu Jana Nerudy v Národních listech – „krásně a dojemně“. V Praze a na četných venkovských místech, zejména pak v Rakovníku, účastnil se divadelní činnosti jako režisér, organizátor a ředitel. Sám skladal proslovu a doprovody, ale jako herec vystupoval výjimečně, a to jen ve zpěvných rolích a vložkách. František Vodička: Zikmund Winter v rakovnickém kulturním životě. In: Ochotnické divadlo Rakovník 1812–1972.

Kromě profes. společností zde občasná představení i jiných OS, mj. 1874 v Novoměstském divadle sdružení ochotníci Prahy sehráli kus Žižkova smrt. Jh. Otylie Malá. 1876 skupina ochotníků ze Švestkova divadla zde sehrála Služebníka svého pána. Poslední české představení zde 1876 Akademie spolku českých žurnalistů.

Čtenářsko zábavní spolek Hálek (V. H. 1835–1874, básník, dramatik, předseda Div. jednoty, byl starostou Spolku dělnických ochotníků smíchovských a karlínských) založil 1877, ODi od 1890, prvním r. J. Hof, dále J. Švarc, P. Paclt, Půlpán, Landa, Helmich, Pospíšil, Kočí. Představení Na Slovanech, U zlaté hvězdy ve Smečkách, U Hvězdiček v Příjčovní ulici, U města Prahy na Václavském nám., U zlatého soudku v Ostrovní ulici. Od 1898 představení U Bílé labutě Na Poříčí. Jako pravidelná scéna zde zah. 1900, h. každou středu od října do dubna. Pořízeno stálé velké jeviště s výbavou v té době mimořádnou, sestaven režisérský sbor